



## У Х В А Л А

# ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ ПЕРШОГО СЕНАТУ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Борисенка Анатолія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 13 Закону України „Про статус ветеранів, гарантії їх соціального захисту“ в редакції Закону України „Про внесення змін до Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ від 5 жовтня 2005 року № 2939–IV**

м. К и ї в  
3 вересня 2019 року  
№ 229-1(I)/2019

Справа № 3-202/2019(4654/19)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого,  
Головатого Сергія Петровича,  
Колісника Віктора Павловича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Борисенка Анатолія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 13 Закону України „Про статус ветеранів, гарантії їх соціального захисту“ від 22 жовтня 1993 року № 3551–XII (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425) в редакції Закону України „Про внесення змін до Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ від 5 жовтня 2005 року № 2939–IV (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 4, ст. 52).

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

**у с т а н о в и л а:**

1. Борисенко Анатолій Миколайович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частині п'ятій статті 17, частинам другій, третій статті 22, частині першій статті 24, частині першій статті 46, частині першій статті 58, статті 64 Конституції України положення частини четвертої статті 13 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ від 22 жовтня 1993 року № 3551–XII (далі – Закон № 3551) у редакції Закону України „Про внесення змін до Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ від 5 жовтня 2005 року № 2939–IV (далі – Закон № 2939). Згідно з названими положеннями „особам з інвалідністю внаслідок війни пенсії або щомісячне довічне грошове утримання чи державна соціальна допомога, що виплачується замість пенсії, підвищуються: особам з інвалідністю I групи – у розмірі 50 процентів прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, II групи – 40 процентів прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, III групи – 30 процентів прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність“.

До внесення вказаних змін Законом № 2939 частиною четвертою статті 13 Закону № 3551 було передбачено, що „інвалідам війни пенсії або щомісячне довічне грошове утримання чи державна соціальна допомога, що виплачується замість пенсії підвищуються: інвалідам I групи – у розмірі 400 процентів мінімальної пенсії за віком, II групи – 350 процентів мінімальної пенсії за віком, III групи – 200 процентів мінімальної пенсії за віком“.

Борисенко А.М., який є особою з інвалідністю II групи внаслідок війни, стверджує, що оспорювана норма Закону № 3551 у редакції Закону № 2939, застосована в остаточному судовому рішенні у його справі – постанові

Восьмого апеляційного адміністративного суду від 26 червня 2019 року, не відповідає Основному Закону України.

З аналізу змісту конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень вбачається таке.

Борисенко А.М. з 2000 року перебуває на обліку в Головному управлінні Пенсійного фонду України у Волинській області (далі – Управління) та отримує пенсію по інвалідності, призначену згідно із Законом України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ зі змінами (далі – Закон № 2262), що підтверджується посвідченням інваліда війни серії Б № 358610.

Автор клопотання звернувся до Волинського окружного адміністративного суду з адміністративним позовом до Управління, в якому, зокрема, просив визнати неправомірною відмову нараховувати та виплачувати надбавку до пенсії як інваліду війни II групи в розмірі не менше 350 відсотків мінімальної пенсії за віком та зобов'язати нарахувати та виплатити цю надбавку відповідно до статті 25 Закону № 2262 та статті 13 Закону № 3551 в редакції Закону України „Про внесення змін і доповнень до Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ від 23 листопада 1993 року № 458/95–ВР.

Волинський окружний адміністративний суд рішенням від 2 квітня 2019 року у задоволенні адміністративного позову Борисенка А.М. відмовив.

Восьмий апеляційний адміністративний суд постановою від 26 червня 2019 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі суб'єкта права на конституційну скаргу, апеляційну скаргу Борисенка А.М. залишив без задоволення, а рішення Волинського окружного адміністративного суду від 2 квітня 2019 року – без змін.

На думку автора клопотання, зміни, внесені Законом № 2939, обмежили гарантовані державою пільги, компенсації та гарантії ветеранам війни – інвалідам війни.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша); у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої).

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (частина четверта).

З аналізу конституційної скарги випливає, що Борисенко А.М. не обґрунтував тверджень щодо невідповідності положень частини четвертої статті 13 Закону № 3551 у редакції Закону № 2939 частині першій статті 8, частині п'ятій статті 17, частинам другій, третій статті 22, частині першій статті 24, частині першій статті 46, частині першій статті 58, статті 64 Конституції України.

Аргументація автора клопотання зводиться до висловлення незгоди зі зміною з 1 січня 2006 року (дата набрання чинності Законом № 2939) механізму розрахунку розміру підвищення пенсій особам з інвалідністю внаслідок війни,

що не можна вважати належним обґрунтуванням неконституційності оспорюваної норми Закону № 3551 у редакції Закону № 2939.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151<sup>1</sup>, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

**у х в а л и л а:**

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Борисенка Анатолія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 13 Закону України „Про статус ветеранів, гарантії їх соціального захисту“ від 22 жовтня 1993 року № 3551–ХІІ в редакції Закону України „Про внесення змін до Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ від 5 жовтня 2005 року № 2939–ІV на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.



**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ  
ПЕРШОГО СЕНАТУ  
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**